

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Η φάκα

Εχω μερικές φορές τον φόβο ότι ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών και οι σύμμαχοί του δίνουν αβέρτα σχοινί στην ελληνική κυβέρνηση... Η επιφανειακή ανάγνωση λέει ότι η Ευρώπη δεν θέλει μια ελληνική κρίση την ώρα που κλυδωνίζεται από τα τρομοκρατικά χτυπήματα, την προσφυγική κρίση και την απειλή του Brexit. Πράγματι, είναι σαφές πως καταβάλλεται κάθε προσπάθεια να μαλακώσει κάπως η ελληνική αξιολόγηση και να ικανοποιηθούν οι πολιτικοί στόχοι του κ. Τσίπρα, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις κύριες συντάξεις. Η γραμμή είναι πλέον σαφής: «Συμφωνήσαμε ένα πλαίσιο το περασμένο καλοκαίρι, το πώς θα πετύχετε τους στόχους είναι δικό σας θέμα». Κάπου εκεί, λοιπόν, συναντώνται οι κυβερνητικές ιδεοληψίες με την πρόθεση των Ευρωπαίων να μην ταραξούν τα νερά. «Τι θέλετε, αύξηση εισφορών;», ρωτούν και συμπληρώνουν: «Κανένα πρόβλημα». «Θέλε-

τε και άλλους φόρους; Βάλτε όσους νομίζετε». Στα χαρτιά, λοιπόν, για ακόμη μία φορά, όλα θα μοιάζουν τακτοποιημένα και «τα νούμερα θα βγαίνουν». Για τις μεταρρυθμίσεις δεν γίνεται μεγάλη συζήτηση γιατί οι πλέον ειδήμονες έχουν καταλάβει ότι το μεταρρυθμιστικό όχημα έχει κολλήσει για τα καλά στη λάσπη. Για τις ιδιωτικοποιήσεις επίσης δεν υπάρχουν μεγάλες ελπίδες, πλην του λιμανιού του Πειραιά, διότι το ενδοκυβερνητικό αντίρτικο απομακρύνει την πιθανότητα να ολοκληρωθεί επιτυχώς και σύντομα κάποια θεαματική συναλλαγή. Οπότε, «τα νούμερα να βγαίνουν» και όλα καλά. Αυτό άλλωστε που ενδιαφέρει αυτή την ώρα είναι να μη χρειαστεί η έγκριση, από το γερμανικό ή άλλο βορειοευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ελληνικού αιτήματος για πρόσθετη χρηματοδότηση. Η κυβέρνηση είναι ευτυχής γιατί πιστεύει ότι έχει τον κ. Σόιμπλε με το μέρος της. Δεν βλέπει προφανώς τη

φάκα. Με τους φόρους που σχεδιάζει και την αύξηση των εισφορών η οικονομία θα επηρεασθεί αρνητικά, ενδεχομένως και πολύ αρνητικά. Δεν είναι ζήτημα ιδεολογικής προσέγγισης. Μια απλή βόλτα στην αγορά θα πείσει κάθε υπουργό ή άλλο αρμόδιο για του λόγου το αληθές. Ο κ. Τσίπρας πιστεύει στο καλό σενάριο, σύμφωνα με το οποίο η αξιολόγηση θα φέρει αναπτυξιακό σοκ μέσω της αποπληρωμής των κρατικών οφειλών και της βελτίωσης του επενδυτικού κλίματος. Μακάρι να έχει δίκιο και να πληρώσει παράλογα, αλλά προσωρινά, το τίμημα το παραγωγικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Πάντως, επενδυτικό σοκ με τη σημερινή σύνθεση της κυβέρνησης δεν βλέπω. Εκτός αν ορισμένοι πολέμιοι της επιχειρηματικότητας αποδειχθούν μαέστροι και καταφέρνουν να διώχνουν τους επενδυτές στα λόγια, αλλά να τους πείθουν στην πράξη να βάλουν τα λεφτά τους στη χώρα μας.

Ο κίνδυνος, όμως, είναι να βρεθούμε όλοι, και η κυβέρνηση και η κοινωνία, σε αδιέξοδο σε λίγους μήνες, όταν συνειδητοποιήσουμε ότι στην πραγματικότητα τα νούμερα δεν βγαίνουν. Ακόμη και το πιο φιλοευρωπαϊκό κομμάτι της κοινωνίας θα γυρίσει και θα πει «δεν πάει άλλο». Ο κ. Σόιμπλε θα έχει δώσει όλο το σχοινί που ζητούσε ο κ. Τσίπρας για να... πνιγεί, μαζί του όμως θα έχει πνιγεί και ό,τι έχει απομείνει όρθιο στον παραγωγικό ιστό. Και είναι πολύ εύκολο μέσα στις συνθήκες αδιέξοδου τέλους να ενταθούν οι φωνές που θα ζητούν επίμονα εκείνο που ήθελε ο κ. Σόιμπλε πέρυσι το καλοκαίρι, ένα λυτρωτικό τσίμ άουτ από τον ζουρλομανδύα ενός προγράμματος που δεν επρόκειτο ποτέ να υλοποιηθεί. Θα είναι, βεβαίως, πολύ άδικο και κρίμα να φτάσουμε εκεί, έπειτα από τόσο πόνο, κόπο και δρόμο.

Η ΑΥΓΗ Του Χρήστου Τσαντή

Ο φόβος τυφλώνει

Στην ενωμένη Ευρώπη ο φασισμός, ο ρατσισμός, η ξενοφοβία προελαύνουν. Στις δυτικές δημοκρατίες, που κάποτε ενστερνίζονταν το τρίπτυχο «Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφσύνη», έχουν υιοθετήσει τώρα νέες αξίες: Η ασφάλεια, για να κρυφτεί η διαρκής ανασφάλεια, η ανισότητα και η ζωή με τα ψίχουλα των προγραμμάτων ελεμμοσύνης και πάνω απ' όλα ο σύγχρονος κοινωνικός κανιβαλισμός... «Ζήσε κι άσε τους άλλους να πεθάνουν». Στις πρώην «σοσιαλιστικές» χώρες, ο φασισμός γιγαντώνεται και απορεί κανείς για το είδος του «σοσιαλισμού» που κυριάρχησε και για την περίφημη «κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση» που δήθεν έπλαθε τον Νέο Άνθρωπο! Στις ΗΠΑ η Κου Κλουξ Κλαν διεκδικεί την προεδρία της χώρας και νέες συμφορές κάνουν την εμφάνισή τους στο διεθνές στερέωμα. Κι όμως... κάθε περιοχή του πλανήτη έχει γνωρίσει το σκληρό, απάνθρωπο πρόσωπο της προσφυγιάς, τον πόνο του ξεριζωμού. Οι ΗΠΑ συγκροτήθηκαν ως κράτος προσφύγων και μεταναστών, η δυτική Ευρώπη βίωσε τη φρίκη της προσφυγιάς στο ανθρωποσφαγείο του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ στις πρώην «σοσιαλιστικές» χώρες ο εγκλεισμός και οι τόποι εξορίας επιβίωσαν και μετά το τέλος του, ακόμα και για συντρόφους από τα αδελφά κόμματα. Μαζική τυφλώση μοιάζει να κατακλύζει τους λαούς σαν σύγχρονη πανούκλα. Οι χθεσινοί πρόσφυγες βρίζουν και χλευάζουν τους σημερινούς. «[...] Ο φόβος τυφλώνει, είπε η κοπέ-

λα με τα σκούρα γυαλιά. Αυτή είναι η σωστή κουβέντα. Ημασταν ήδη τυφλοί τη στιγμή που τυφλωθήκαμε, ο φόβος μας τύφλωσε, ο φόβος θα μας κρατήσει τυφλούς... Πόσοι τυφλοί χρειάζονται για μια τυφλότητα; Κανείς δεν ήξερε να του απαντήσει. Η κοπέλα με τα σκούρα γυαλιά τού ζήτησε να ανοίξει το ραδιόφωνο... ίσως να έλεγαν τις ειδήσεις...» Ζοζέ Σαραμάγκου - Περί Τυφλότητας. Ο σύγχρονος κόσμος δεν μπορεί καν να ανεχθεί μια συζήτηση για ενσωμάτωση των προσφύγων. Δεν θέλει να ακούσει ούτε για φιλοξενία. Μόνο προσωρινά. Για λίγο! Ο «πολιτισμένος» κόσμος αντιμετωπίζει τους ανθρώπους, περίπου, σαν τις χωματερές απορριμμάτων, που όλοι δέχονται ότι είναι απαραίτητες αλλά μακριά από τον τόπο τους. Η λύση που προτείνει ο «πολιτισμένος» κόσμος είναι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η ναζιστική ιδέα του εγκλεισμού είναι ήδη παρούσα, ενώ αρκετές χώρες υιοθετούν πιο ολοκληρωμένα το «πακέτο» των ναζί, διεκδικώντας τα τιμαλφή των προσφύγων και ό,τι έχει απομείνει στην κατοχή τους έπειτα από τη δική τους Οδύσεια. «Προφανώς, κανείς δεν θέλει να ξέρει ότι η σύγχρονη Ιστορία έχει δημιουργήσει ένα καινούργιο είδος ανθρώπων όντων - αυτό το είδος που κλείνεται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης από τους εχθρούς του και στα στρατόπεδα εγκλεισμού από τους φίλους του» έγραφε το 1943 η Χάνα Άρεντ.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η τρομοκρατία και η Ελλάδα

Καφέλης Γρηγόρης, καθηγητής της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. Με τις βάρβαρες τρομοκρατικές επιθέσεις των Βρυξελλών που στοίχισαν τη ζωή τριάντα ανθρώπων «η Ευρώπη κτυπήθηκε πια στην καρδιά της!» Έτσι θα εκθέσω εδώ κάποιους σύντομους προβληματισμούς.

1. Οι τρομοκράτες του εξτρεμιστικού Ισλάμ έχουν διευρύνει απεχθώς την έννοια του «εχθρού». Εχθρός είναι πλέον όλος ο διεφθαρμένος δυτικός πληθυσμός. Στις Βρυξέλλες ήταν οι άνθρωποι που πήγαιναν στο αεροδρόμιο για να ταξιδέψουν. Στο Παρίσι το Νοέμβριο στόχος ήταν οι νέοι που σύχναζαν στα καφέ. Με αυτή τη μεθοδολογία οι χυδαίοι τρομοκράτες προσπαθούν να ενσταλάξουν το φόβο!
2. Όμως εάν ζούμε κάτω από ένα συνεχή φόβο, τότε - ως δυτικοί πολίτες - θα έχουμε πτηθεί από τους τρομοκράτες, γιατί η αληθινή καταστροφή θα είναι ουσιαστικά «η τραυματισμένη ζωή που διαγούμε»!
3. Σίγουρα δεν πρέπει να είμαστε ανεκτικοί απέναντι στο αδιστακτο τρομοκρατικό μόρφωμα του ISIS που έχει θεοποιήσει το γνωστό σύνθημα του ισπανού δικτάτορα Φράνκο «Viva la muerte» (ζήτω ο θάνατος)!
4. Από την άλλη πλευρά ωστόσο είναι απαραίτητο να μη κατεδαφίσουμε τις «ανοικτές μας κοινωνίες» - για να θυμηθούμε λίγο τον Καρλ Λόπερ - και τη δικονομική μας νομοθεσία (άρθρο 253Α του ΚΠΔ). Αυτό δεν σημαίνει πάντως, ότι δεν πρέπει να λάβουμε και κάποια επιπρόσθετα αναγκαία μέτρα, όπως είναι η συστηματική συνεργασία μεταξύ των Υπηρεσιών Πληροφοριών των αντίστοιχων Ευρωπαϊκών κρατών, αφού το τεράστιο αυτό έλλειμμα επέτρεπε τον καταζητούμενο για την αιματοχυσία του Παρισιού Abdeslahm να κρύπεται για 4 μήνες στο κέντρο των Βρυξελλών, χωρίς να τον εννοχλεί κανείς!
5. Όλα αυτά τα δεδομένα βάζουν καινούργια βάρη στην κυβέρνηση του πρωθυπουργού Τσίπρα. Γιατί; Γιατί πολλά ευρωπαϊκά κράτη θα φανούν πλέον απρόθυμα να δεχθούν τον αριθμό των προσφύγων που τους αναλογεί (με βάση την πρόσφατη συμφωνία). Επιπλέον, γιατί θα πολλαπλασιαστεί η μομφή ότι μέσα από τις ανεξέλεγκτες προσφυγικές ροές περνούν εύκολα και οι τρομοκράτες, που κατευθύνονται από την Ελλάδα στην Ευρώπη! Και το ερώτημα είναι: Έχει κάποια στρατηγική η κυβέρνηση για όλα αυτά ή θα παραμείνει εντελώς ανεύθυνη;